

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Hieronymvs VVolfijs Oetingensis

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](#)

HIERONYMVS VVOLFIUS OETIN-
gensis Philologus.

Tot rerum scriptor pariter, doctorque bonarum
VVolfius, aeternum nomen ab orbe fero.

M. D. XXC.

HIERONYMVS VVOLFIUS
Oetingæ, Rhetiæ oppido, natus
anno M. D. XVI:

Pereruditus in omni scientiæ genere, ac Græ-
cis præcipue deditus literis:

Acutus Philosophus,

Elegans Poëta,

Praefans Mathematicus,

Philologus denique incomparabilis:

Quem perlustratis Germaniæ & Galliæ ple-
risque Academijs,
Augusta illa verè vrbs augusta multis annis Græ-
cas & Latinas litteras in schola Annæa fideli-
ter docentem fouit, atque ornauit;

Politionis doctrinæ Princeps:
Præter scriptores Latinos, & in primis M. Ci-
ceronem quem Commentarijs suis
illustrauit,

Iso cratis, Demosthenis,
Suidæ, Zonaræ aliorum Græcorum
int̄p̄res egregius:

Lithiasi conflictatus cum intolerabili-
citer, sed Reip. literariæ intempestivè &
luctuosè decessit

Augustæ Vindelicorum anno Sal. M. D. XXXC.
Aet. LXIV. VII. Idus Octobr.

Z ij

IN HIERONYMVM VVOLFIVM.
CAROLI V TENHOVII.

Pagina sacra sacram cui nomen & omen amicum
Indidit, agnomen cur habet ille Lupi?
Quo nec amabilior, nec amicior alter amico,
Quo nec in Oeteis mitior agnus agris.
Quem minus hoc decuit cognomen habere, ferinū
Quem minus agniori nomen habere Lupi?
Quem licet vberibus Lupa nutriisset, alumnū
Quem Charis erudit, non finat esse Lupum.
Sic quoque cognomen tellus dedit atra Philippo:
Pectora cui fuerant candidiora niue.
Sic cicere à vili Cicero ipse legumine nomen
Traxit, & à pisis Piso, fabâ Fabius,
Seu lupus ergo dedit nomen tibi, siue Lycurgus,
Siue Lycaonie fabula nota dapis:
Quum placidas placido pectore Pieridas:
Respicias placido pectore Pieridas:
Cui sedet in vultu violentia nulla proteruo:
Cui micat in latâ candida fronte fides:
Flumina Cecropi qui Rhetoris omnia duxti
Primus in Ausonium, facta Latina, solum.
Quicquid & Isocrates Graio dedit ore Pelasgis,
Ausus es in Latios cogere primus agros:
Esse πατ̄ αὐτίφε κοσμ cognomen & istud adeptum
(Sicut & Eumenides) te quoque crediderim.

P. MELISSI.

Si quis Æuosoſ erit vocitandus ab artibus illis,
Quas & Apollo probat Thesbiadumq; chorus:
Si quis Æuosoſ erit, Graia Latiaeque Camenæ
Quem disciplinis excoluere suis:
Si quis Æuosoſ erit, Sophia cui dia reperta
Ingenio follers noſſe Minerva dedit:
Certe equidem Vuolſi, qui doctior artibus ipſis
Pallada cum Phœbo Pieridesque doces:
Indice chirographo (q; s enim tua verba refellat)
Dicier es merito dignus Æuosoſtæſos.

E I V S D E M.

Desiste vita ſtamen o Vuolſi tua
Desife quæſo texere:
Recifa nunquam fila de fati coluſ
Seuera rumpet Atropos.
Aeternitati consecraſti, ſcilicet
Perennis ipſe, plurima,
Laudes tuas quæ non ſinent intermori,
Europa quam latè patet.
Quòd ſi regeniti principes facundie
Partu Minerua iam tua
Demosthenes Isocratesque (cæteros
Omitto) viuent perpetim:
Quanto magis tu (livor abſit) qui pater
Es eloquentiæ patrum? Z iiiij

NICOLAI REVSNERI.

Qui manes putat esse tuos, Hieronyme Volfi,
Terrâ sepultos inuidâ,
Fallitur: haud moreris totus: nam fama superstes
Triplex replet mundi latus:
Et tua mens cœli viuit iam sedē recepta,
Sancto beatā gaudio.
Neue suo careat exangue cadauer honore:
Musæ nouem, cum Gratij
Serta tribus victura parant, & carmina pangunt:
Bustique custodes tui
Sic clamant: Situs hic Hieronymus ille quiescit,
Phœbi Sacerdos, VVolfius.
Sic tu viuis adhuc inuitâ morte superstes
VVolfi: meo sub pectore,
Dum viuam, longum semper victurus in auum:
Virtus mori nescit tua.

E I V S D E M.

Si doctrina mori & virtus, Hieronyme VVolfi,
Possent: debuerant te moriente mori.

E I V S D E M.

πολλὰ γράφωμ, καὶ πολλὰ λέγωμ ιερόνυμος ἐσθλὰ
βόλφιος, ἐνρύπηλέος γῆμ παθ ἀπασχυ ἔχει.

IOAN-